

באופן כללי לגבי הסטנדרטים שהוא קובע לעובדי מדינה. אני לא חושבת שכל אחד יכול וצריך לעבוד עבור המדינה, אבל לא יכול להיות שהממשל, שמייצג את כולנו, יאפשר רק לחלקנו לתרום - בין אם ברמה המקומית ובין אם ברמה הפדרלית. אחד הדברים היפים שממשלת ארצות הברית עשתה באחרונה, הוא הקמת פורומים פתוחים, שבהם הסקטור הפרטי יכול להביע את דעתו על תקנות חדשות, רעיונות חדשים ועוד. אני מעודדת את הממשלה להמשיך ולנקוט בפעולות מהסוג הזה ולפתוח את שעריה לאוכלוסיות נוספות."

דיאלוג קבוע עם מקבלי ההחלטות

עצה נוספת שיש לפייטון עבור מנמ"רים - מהמגזר הממשלתי והפרטי כאחד, הוא לקיים דיאלוג קבוע וכן עם דרג מקבלי ההחלטות. "קודם כל, דברו עם אנשי הביזנס. תוודאו שאתם יודעים מהן חמש המטרות העיקריות שלהם לשנה הקרובה והתאימו את אסטרטגיית הטכנולוגיה שלכם למטרות הללו. בנוסף, עליכם לאזור את האומץ לנהל איתם שיחות קשות ולהבהיר להם שלא משנה מה תעשו, בשלב כלשהו מישוהו יצליח

לחדור למערכות של הארגון. אי אפשר לדעת איך זה יקרה או מתי זה יקרה, אבל עליכם להסביר להם את זה ולוודא שעשיתם את כל מה שאפשר לעשות כדי להגן על המותג, הקניין הרוחני והמידע על הלקוחות."

"כל פיסת מידע תהיה זמינה במהירות האור"

לסיכום, אומרת פייטון, כי נושאים כמו פרטיות וטכנולוגיה לא שמורים היום כבר רק לאנשי IT, אלא לכל אחד, בכל גיל. "הייתי רוצה שכל אדם באשר הוא יכיר בעובדה שמידע אודותיו נאסף בקצב מהיר יותר ממה שהוא מסוגל לתאר. הצורך למידע הזה הולך וגדל באופן אקספוננציאלי - בין אם מצד ממשלות ובין אם מצד בתי עסק, אני לא רוצה שזה יפחיד אנשים ויגרום להם לרצות להתנתק מהרשת, אלא יעשיר אותם ויגרום להם להיות מעורבים ומיוודעים יותר, כדי שיוכלו לשאול את השאלות הנכונות ולבחור את סטנדרט הפרטיות שמתאים להם ולמשפחתם."

"אנשים אומרים שאנחנו חיים בעידן המידע, אבל אני לא מסכימה איתם. אנחנו חיים בעידן הנתונים. טכנולוגיות Big Data וניתוח (Analytics) נמצאות עדיין בחיתולים. היכולת לאחסן כמויות אדירות של מידע ולהפיק ממנו תובנות בזמן אמת, רק תלך ותשתכלל. המחירים יירדו, האיכות תעלה והתפוצה תגדל באופן שקשה לדמיין. תדמיינו עולם שבו אפשר לקבל כל פיסת מידע שאתם חולמים עליה במהירות האור - לשם בדיקת אנחנו הולכים. להערכתך, הגידול ייעשה בצורת פטריה ויגיע לשיאו בחמש השנים הקרובות. לכן, אני חוזרת וממליצה לכל אדם באשר הוא לקבוע את גבולות הפרטיות שלו, כדי שנוכל כולנו ליהנות מהעולם החדש הזה שנוצר לנגד עינינו."

* הכותב היה שליח אנשים ומחשבים לארצות הברית.

לסמן 'זוי' בטופס. נכון, אתם לא יכולים לשלוט על כל המידע שנאסף עליכם, אבל אתם בהחלט יכולים לשנות את ההתנהלות שלכם ולהיות מעורבים יותר בעקבות הדיגיטליים שאתם משאירים מאחוריהם."

"הייתי רוצה לראות כל מדינה מנהלת דיון ציבורי לגבי פרטיות ואבטחת מידע", אומרת פייטון. "הדיון הזה, לדעתי, צריך להתחיל באופן שבו בתי עסק אוספים מידע - עד כמה עמוק מותר להם לרדת לחיי הלקוחות שלהם, כמה זמן יותר להם לשמור את המידע הזה ועד כמה המידע הזה יתקשר ישירות לצרכן. הנושא השני שצריך לעלות בדיון הציבורי הזה הוא, עד כמה רחוק יכולות הממשלות ללכת עם איסוף המידע ועד כמה מותר להן לדרוש מבתי עסק מידע - גם אם זה בשם האבטחה ושמירה על בטחון האזרחים. לדעתי, הדרך הטובה ביותר להגיע לשם היא שכל מדינה תנהל דיון ציבורי, בריא ומעמיק בנושא, כי לכל מדינה יש ערכים תרבותיים משלה."

"הממשל מפספס כישרונות בתחום ה-IT"

פייטון מכירה היטב את מערך המיחשוב של הממשל הפדרלי. כדרכן של ממשלות, מדובר במערך מורכב, מסועף ומבוזר, עם אינספור חוקים, כללים ותקנות. לדבריה, מנמ"רים בשירות הציבורי נאלצים להתמודד מדי יום עם הרצון להיות חדשניים ולאמץ היום את הטכנולוגיות של מחר, אך הסביבה שבה הם פועלים עלולה לפעמים להגביל אותם. "כל מנמ"ר ממשלתי צריך להשתמש בכספי משלם המסים כדי לפעול. זה אומר שיש מקרים

שבהם מגיע המנמ"ר לצומת, שבו הוא צריך לבחור האם האלמנט החדשני הזה שהוא רוצה ליישם, באמת מצדיק את השימוש בקופה הציבורית."

בעיה נוספת שמעלה פייטון היא תקנות וסטנדרטים לגבי גיוס עובדי מדינה, שעלולים להקשות על גיוס כישרונות איכותיים בתחום ה-IT. "יש הרבה מאוד אנשי מיחשוב מצוינים שהיו שמחים לעבוד בממשלה, אבל המסגרת לא בנויה כדי להכיל אותם", היא מסבירה. "למשל, במגזר הפרטי מקובל מאוד לעבוד בשעות עבודה לא קונבנציונליות. במגזר הציבורי זה לרוב לא קורה. במגזר הפרטי מקובל מאוד לעבוד מהבית - בין אם באופן חלקי ובין אם באופן מלא. במגזר הציבורי זה לרוב לא קורה. במגזר הפרטי - ובטח שבחברות סטארט-אפ,

אין בהכרח הקפדה על קוד לבוש. במגזר הציבורי זה לא המצב, ואנשים שנראים אחרת או מתלבשים אחרת, עלולים למצוא את עצמם חשים לא בנוח, בהנחה והם בכלל הצליחו בכלל לעבוד את שלבי המיון."

"יש חוקים נוספים שמגבילים את האפשרויות בגיוס מומחי מיחשוב", מפרטת פייטון. "למשל: אנשים בעלי עבר פלילי. אני לא אומרת שהממשל הפדרלי צריך להתחיל לגייס רוצחים ואנסים לשורותיו, אבל יש לא מעט אנשים נפלאים שעשו טעויות בצעירותם או נתקלו בבעיות לפני עשר, עשרים או אפילו שלושים שנה - ולכן מנועים במידה רבה מלהיות עובדי מדינה. ההפסד הוא כולו שלנו, האזרחים. יש מגזרים שלמים שיכולים לתרום תרומה גדולה מאוד למערך המיחשוב הממשלתי, שלצערי מנועים מלעשות את זה - וחבל."

מנמ"רית הבית הלבן לשעבר מציעה למנמ"רים מהמגזר הציבורי להקים מרכזי מצוינות וחדשנות, שיסייעו להם להיעזר גם בכח עבודה מסורתי פחות. "אני חושבת שהממשל הפדרלי צריך להיות פתוח יותר